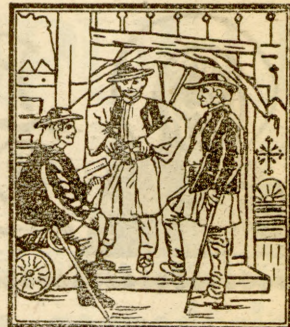

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscris în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociației „Astra“

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Păstrarea moștenirii

E de mare trăbuință și folos pentru viitorul nostru ca românimea de pretutindenea să cunoască și să fie convinsă de adevărul nedesmințit, că bogăția și tăria noastră cea mai prețioasă este însuși neamul din care facem parte. Frumusețea și rodnicia pământului nostru, cu care ne lăudăm mereu, și pe bună dreptate, nu ne poate asigura viitorul, dacă neamul ce-l lucrează și îl apără, nu este sănătos și puternic, și la trup și la suflet, și dacă nu este condus de o țintă comună națională, dacă nu are un ideal de viață.

Tăria noastră trupească și sufletească ne vine în mare parte din moștenirea trecutului, din zestrea ce ne-au lăsat-o strămoșii. Moștenirea aceasta trebuie păstrată, în primul rând, dacă voim să asigurăm viitorul neamului, și să-l facem mai bun.

După cum un om, gospodar nou, întemeind o familie, și voind să asigure viitorul copiilor, nu va începe prin a-și vinde pământul ce l-a moștenit dela părinți, ori i-a venit ca zestre dela nevastă, că îl va păstra și îl va munci, și agonisind mereu va mai cumpăra și alt pământ, — tot așa și un neam întreg va trebui să facă. Va trăi și va munci folosindu-se de însușirile bune moștenite: de cuminenie, de hărnicie, de cruțare, de ascultare, de îndelungă răbdare, de vitejie, și nu va lupta niciodată împotriva acestor virtuți. Iși va păstra mai cu grijă, ca pe cea mai scumpă comoară, sănătatea trupească și a sufletului. Iși va păstra mai presus de toate limba, legea, portul și obiceiurile rămase din strămoși.

Se întâmplă, în vremile din urmă, ca nouă să nu ne prea pese dacă cutare român își părăsește legea în care s'a născut și trece la sectari. Cel mult zicem că-i un prost, și rădem de el. Dar lucrul nu-i de răs ci vrednic de îngrijorare: cu fiecare român ce trece la sectari în rândurile neamului se face o spărtură, se rupe un ochiu din lanțul ce ne ține împreună, și neamul întreg slăbește. Pe-un om care-și lasă legea, nu ne putem răzima în zile grele: el nu mai este de al nostru.

Rădem și de românul care-și lasă portul strămoșesc, și aduce în casa și familia sa obiceiuri „domnești“, dela oraș. Dar lucrul nu-i de răs ci de îngrijorare pentru că pierdem iarăși o verigă din lanțul neamului. Un plugar, cu portul și obiceiurile schimbate de ale satului, ajunge un înstrăinat sufletește de noi, și nu te mai poți răzima pe el la o strămoșie. Și așa este în toată moștenirea bună a trecutului. Pentru că neamul să rămână tare, e de lipsă să aibă același suflet, același gând și simțire iar așa nu mai pot rămânea cei ce-și uită limba, își lasă legea și obiceiurile. Așa începe a se risipi zestrea neamului.

Un plan de cucerire rusesc

Se spune că printre alte acte găsite la un comandament rusesc dintr'un oraș din Caucaz, ocupat de forțele Axei, se aflau și unele hărți întocmite de Comandamentul rus. Cercetându-se mai în amănunt înfățișarea acelor hărți, s'a constatat că ele arătau planul de cucerire bolșevică a Statelor; Finlanda, Suedia, Norvegia, precum și a regiunilor Baltice și a Balcanilor.

De câteori vei cădea, scoală-te!

Lupta pe care o duce un om sau un popor, este un lanț continuu de înfrângeri și de biruințe. Nimeni nu câștigă o avere mergând din câștig în câștig, nici o înălțare a lui în societate urcând mereu și cu ușurință treptele. Ii este dat omului să lupte din greu pentru a înlătura piedecile ce i se pun în drum, ori de ce lucrare se va apuca. Și piedecile vor fi cu atât mai multe și mai grele, lupta cu atât mai înverșunată, cu cât fapta ce-i stă înaintea este de mai mare preț.

Nu este nimic mai desigur decât să vezi pe un om îngenunchind la întâia piedecă ce i se pune în drum, și ne-mai sculându-se de acolo. Aceștia cari își pierd curajul la întâmpinarea greutăților în orice luptă bună și folositoare, nu sunt niciodată oameni de ispravă și nici nu vor ajunge în viața lor la o biruință.

Lozinca, porunca de viață a omului vrednic este: „De câteori vei cădea scoală-te“. Scoală-te și continuă-ți drumul, vezi mai departe de lucrarea ta.

O piedecă ne poate trânti la pământ pe fiecare prin greutatea ei. Dar de cele mai multe ori ne oprește în drum lipsa noastră de credință în izbândă, neîncrederea în puterile noastre. Această neîncredere trânteste pe cei mai mulți oameni la pământ, chiar până nu i s'a ridicat o piedecă în drum.

Dar și când piedeca e reală, adevărată, ea ne poate îngenunchia pe-o clipă până ne adunăm puterile dar nu ne poate ține veșnic la pământ.

Tăria noastră vine din credință și încredere în noi. Câtă vreme nu este frântă încrederea unui om sau a unui neam în puterile lui, nu există piedeci cari să nu poată fi delăturate.

Istoria neamului românesc e plină de înfrângeri dar și de biruințe, și biruințele au covârșit până la urmă, înfrângerile. Altfel nu am fi înaintat mereu din veac în veac, până la România Mare.

Noi ca neam am răzbit prin veacuri grele tocmai însufleții de acest adevăr. De câteori vei cădea, scoală-te! Înfrânți uneori de dușmani mai puternici, de barbari, de turci, de tatari, neamul românesc, legându-și încă rănilor, s'a sculat din nou în picioare, și a continuat lupta. Credința în biruință, încrederea în puterile lui, nu i s'au frânt, nădejdea în biruința sfintei dreptăți nu i s'a clătinat.

Când în zilele noastre un român simte că i se clatină credința și nădejdea, și ar fi gata să îngenunche să nu se mai scoale, să-și amintească de lozinca de totdeauna a neamului: „De câteori vei cădea scoală-te“. Prin ea vom birui și acum.

ROMÂNIA - MARTIRA EUROPEI

Așezată de Dumnezeu la răscrucea vânturilor turbate cari au bătut mereu dela răsărit și miază-noapte, dela Apus și dela miazăzi, de multe ori au încercat să te spulbere din Carpați și de până unde te-a încins valul lui Traian, o, Țara mea! Furtuni cumplite a trebuit să iei singură în piept, neștiută de nimeni. Tea-i apărât și te-ai strecurat printre neamurile barbare ce au trecut potop năvălitor peste moșia ta; ai căzut de mii de ori rănită și iar te-ai ridicat, și cu rănilor abea legate iar a trebuit să iei sabia în mână să te aperi de alți cotropitori: de Tătari și Turci, de dușmanii dela Apus și dela Miazănoapte, de împărățiile mari din jurul tău, din vremea zămislirii tale până azi.

Ca la un tâlhar s'au aruncat asupra ta, Nația mea, neamurile cele dușmane, ca și când am fi fost cel mai rău și primejdios popor din lume. Am fost vânduți în mod viclean la atâtea congrese de pace, uneori chiar de cei ajutați de noi în războiu; marile țări s'au împăcat de-atâtea ori răpind moșia ta, Nația mea. Nu a fost de-ajuns însângerarea ta în luptele cu cari ai oprit furtunile ce amenințau Europa, a trebuit să sângerezi de nedreptăți strigătoare la cer și în vreme de pace. Te-au palmuit toți veneticii atrași de vânturi pe moșia ta, hrăniții cu sudoarea ta. Ai fost împunsă de nenumărate ori, așa răstignită cum erai, de suliți înveninate în inima ta...

Și ce ai făcut tu de au năvălit toți asupra ta, ca la un tâlhar. Ce ai greșit tu cea mai însângerată nație din lume, ca să meriți atâtea ură și dușmănie?

Ai trecut prin veacuri făcând numai binele. Ți-ai apărât limba, legea și moșia pe cari Dumnezeu ți le-a dat și ți-a poruncit să le aperi ca pe niște drepturi sfinte. Apărându-le pe ele, ai apărât întreaga Europă de barbarie, tu, Nația mea, care ai stat cu

arma în mână la poarta ei. În vreme ce tu sângerai, îți legai rănilor și-ți reclădeai satele și cetățile arse de dușmani, neamurile din Apus clădeau palate și înaintau în știință și cultură. Ele propășeau în pace, în vreme ce tu sângerai neștiută și neajutată de nimeni.

Ce taină, ce lege să fie aceasta, Nația mea? Să fie o soartă cumplită și neîndurată? Tu nu te-ai clătinat niciodată în credință și nădejde, căci ai știut că acesta este drumul crucii marilor biruințe; ai știut că cine luptă pentru adevăr și dreptate, are nevoie de îndelungă răbdare până la învingerea din urmă. Ai știut că începând cu Hristos, toți cei buni și drepti au fost prizonieri, dar că ziua Învierii e sigură. Această credință și convingere a ta este temelul „minunii istorice“, care ești tu însăși, Nația mea, taina nemuririi tale până azi.

Slavă ție, Sfântă Martiră a Europei, care încă nu ești trecută în calendarul sfinților ei. Bucură-te căci într'o apropiată zi vei fi trecută!

Prietenia Româno-Turcă

Implinind doisprezece ani de ședere în Capitala României, unde deține sarcina de ambasador al Turciei, D. Suphi Tanriocer, a făcut declarații ziaristilor, privitoare la prietenia româno-turcă.

Adânc cunoscător al eforturilor făcute de România, pentru înfățișarea sa ca o națiune vrednică de prețuirea lumii — ambasadorul turc, a folosit prilejul, pentru a-și tălmăci pe cale ziaristică internațională, bunele sale sentimente față de România, în a cărei Capitală este socotit ca cel mai vechiu diplomat.

Pe urmele Domnului

Mărturisitorii Domnului

Duminica întâia după Rusalii o numește Biserica: Duminica tuturor sfinților. Se face în ea, adică, pomnirea tuturor acelor cari au mărturisit pe Domnul cu vorba și mai ales cu fapta, mergând pe urmele Lui, cu lupte grele, până au ajuns la treapta sfințeniei, a unei vieți creștinești desăvârșite.

Li pomenește Biserica pe toți sfinții în prima duminică după coborîrea Duhului Sfânt peste Apostoli, — Rusaliele — pentru a ne arăta că sfințenia vieții e un dar mare al Duhului Sfânt, că fără ajutorul lui Dumnezeu nici un om nu poate ajunge la sfințenie.

Dar ajutorul acesta nu se dă oricărui creștin ci numai aceluia care luptă din toate puterile împotriva răului din el și din alții, și năzuiește din răspuțeri să se facă din zi în zi mai bun. Adică Duhul Sfânt vine cu darul lui unde omul face tot ce-i este cu putință pentru a merge pe urmele Mântuitorului, mărturisindu-l cu faptele bune ale luptei sale vitejești.

Mântuitorul a spus odată tuturor celor ce au crezut în El: „A a să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât văzând oamenii faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl vostru Cel din Ceruri“.

Sfinții au fost astfel lumini puse în sfeșnic să lumineze tuttora cu pilda vieții lor. Ei au mărturisit că sunt creștini prin astfel de fapte bune și strălucite încât păgânii se minunau și ziceau: „Dumnezeul lor trebuie să fie cel adevărat dacă pot face asemenea fapte bune și eroice, nelemându-se șă-și dea și viața pentru credința lor.“

Ei au făcut să fie laudat numele Domnului între neamuri, și de aceea și Dumnezeu le-a dat mare cinste, după făgăduiala făcută de Mântuitorul: „Tot cel ce mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, și Eu îl voi mărturisi pe el înaintea Tatălui meu Celui din Ceruri“.

Aceasta mărturisire a sfinților nu s'a făcut ușor, fără luptă, ci prin continuă strădanie și jertfă adusă de ei.

Căci sfințenia vieții se câștigă prin necurmata luptă a binelui împotriva răului, și prin creșterea virtuților.

Mântuitorul însuși ne-a făcut băgători de seamă că drumul sfințeniei este lupta: „Să nu vă pară că am venit să aduc pacea pe pământ; nu am venit să aduc pace, ci sabie. Că am venit să despart pe om de tatăl său, pe mamă de fată... Cel ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine“.

Sfinții au iubit pe Dumnezeu și pe Mântuitorul mai mult decât orice pe lume. De aceea și-au părăsit părinți și frați, bogății și măria lumești, pentru a sluji lui Dumnezeu și deaproapelui.

Ei nu au crezut în Dumnezeu și nu i-au urmat poruncile numai în vremuri bune și ușoare, iar în vreme de ispită să se lapede, în vremea greutăților și a primejdiilor să fugă ori să se ascundă, ci au fost în stare să facă fapta bună între cele mai mari ispite, să-L mărturisească pe Hristos între cele mai grele primejdii, mergând bucuroși și la moarte pentru El.

Mântuitorul a adus în lume sabia războiului sufletesc, a binelui și a virtuții împotriva păcatului. Sfinții sunt eroii acestei lupte, și biruitorii ei. Sunt exemplele cele mai prețioase ale creștinătății. Pe urmele lor trebuie să mergem și noi cu vitejie în această luptă sufletească. Porunca Domnului e ca fiecare creștin să-L mărturisească cu graiul și mai ales cu fapta. De cine se lapedă de Hristos, trăind în păcate, și El se va lapedă înaintea Tatălui Celui din Ceruri.

Sfinții au fost oameni ca și noi. Pentru ce nu am avea încredere că putem și noi merge pe urmele lor? Putem, numai să vrem și să luptăm. Ajutorul Domnului ne este asigurat, cum le-a fost și lor.

Calendarul săptămânii

Luna Iunie

Dum. a 1-a. după a tut. gl. 8, v. 1

Luni	21	M. Iulian
Marți	22	M. Eusebie Epc.
Mierc.	23	Muc. Agripina
Joi	24	(+) N. S. i. Bot.
Vineri	25	Muc. Fevronia
Sâmb.	26	Cuv. P. David
Duminică	27	Cuv. P. Samsan

Dum. 2-a după Rusalii. el. 1, v. 2

VREMEA

după calendarul de
150 de ani)

Dela 16 ploaie, 17-18
amestecat, în 19 ploaie,
20—27 bine și ploaie
mare, 28 nor cu soare,
29—30 ploaie.

Amintiri despre Nicolae Bratu

Nicolae Bratu lucra acum de o vreme bună în tipografie, făcând el legătura între tipografie și redacție. El venea după „manuscripte“, în redacție, el aducea la corectură, d-lui Andreiu Balteș, redactorul responsabil și corectorul foilor, „perieturile“ cele dințaiu după articolele culese, el aducea paginile foilor spre revizuire, d-lui director sau redactor, când erau gata. El era cel mai cunoscut în redacție dintre toți lucrătorii tipografi, și el mătura în localul acela.

Într'o zi surprinzându-l la această slujbă, nu prea plăcută, dar folositoare, îi zisei:

Măi Niculiță, știi tu, că aici te găsești în biserică...? Uită-te la sfințele icoane de pe boltitura de sus... Vezi cei patru sfinți evangheliști?... Să știi, că aci a fost cea dintâi biserică românească din cetatea Sibiului... Noi, toți, facem aici o slujbă sfântă, și voi, tipografii și noi redactorii. Dar mai ales voi, că voi lucrați necontentit aci, în biserică... Tot ce ne supără e, că aci cei mai de frunte dintre voi, șefii voștri, d. Marschal, d. Dresandt, ei nici nu-s români. Nici cruce nu-și fac... Ceace aș dori, e, ca în fruntea acestei tipografii să avem, cu vremea, tot români, cari să-și dea seamă, că fac slujbă sfântă cu munca lor, spre folosul neamului, nu numai al lor.

Băiatul m'a înțeles. Se uita în sus la sfințele zugrăveli, ce mi-jeau, ca niște ape sub o poizghită de ghiață, ce le acoperia, și se uita la mine.

— Da, mă rog, am înțeles, sărut mâna...

Și ochii lui notau și ei în apele emoțiunii.

Sufletul lui de țaran verde, crescut în tradiția străbunilor, în evlavia trecutului și nădejdea viitorului mai bun, a trăsărit...

...Și a ajuns calfă

În Iunie 1900 eu m'am retras dela Tribuna. Nicolae Bratu în acest răstimp creștea cu vârsta, și cu înțelepciunea, și curând după aceea ajunse calfă. El a lucrat tot acolo la Tribuna și Foaia Poporului. Ori de câte ori ne întâlneam pe la Sibiu, stam bucuroși de vorbă, cu harnicul rășinărean, și mă interesam de cum îi merge. Aflai astfel, că ajuns calfă el și-a economisit o sumă de bani cu ajutorul căreia s'a dus în Germania pentru a-și desăvârși cunoștințele în meseria tiparului. A urmat pe acolo și anumite cursuri de învățatură și desăvârșire în arta tiparului.

A și scris o carte pe care mai târziu a tipărit-o pentru a sluji și altora din breasla lui spre învățatură.

Erau ei și alți tipografi români la tipografia Tribunei. În afară de Andreiu Balteș, mai erau încă vre-o câțiva români mai ales sibieni.

Dar dintre așa numiții „măiereni“ ai Sibiului, nu știu cum, nici unul nu s'a deosebit prin vre-o însușire mai de seamă, cum s'a deosebit băiatul acesta orfan dela Rășinari. De aceea cu evlavie trebuie să pomnă numele acestui mucenic uitat, care și în pământ a intrat numai pe urma boalei ce și-a câștigat în temnițele statului unguresc.

Nicolae Bratu avea mare respect de colegii săi mai mari, ca de pildă de Andreiu Balteș, dar nu a râvnit deloc la gloria lui. A scris el o carte pentru tipografi învățându-i cum să facă „corectura“ greșelilor de tipar, dar la postul de corector al unei foi n'a râvnit, nici la cel de redactor „responsabil“, care era nu numai greu ci chiar primejdios.

Bratu nu era un om entusiast din fire; nu se lăsa ușor furat de o închipuire sau de o idee, oricât de mare, ci socotia mai cu multă chibzuială și era mai practic.

Dar ori cât s'a ferit de a merge pe urmele lui Balteș, a ajuns și corector și redactor „responsabil al foilor sale, la „Foaia Poporului“.

Dr. Ilie Dăianu

Din sfaturile doctorului Josif

Despre boalele mațelor

Masa prea îmbelșugată dela cumătrul Petru din Deal nu a stricat numai stomacul părintelui Ion, care am văzut prin ce chinuri a trebuit să treacă, ci a mai eules și alte două jertfe în persoana Dlui notar și a vrednicului nostru cantor Gheorghită.

A doua zi după „tocana“ de pomina umblau amândoi triști cu fața suptă și posomorită, fără voie de lucru și ducându-și adeseori mâna către partea de trup în care îngropăra, fără măsură, atâtea bunătați gălitate de Ielița Safta. Au cercat ei să se mai înviorereze cu câte o drojdie ori cafea neagră, în care Dli notar avea mare încredere, dar totul a fost în zadar că pe la amiază răul i-a cuprins și mai tare și i-a silit pe amândoi să se lase la pat. Și apoi ține-te cu dureri grozave și sfâșitoare la pânțec, greață, silă de ori și ce miros de mâncare și diaree (ordinare, colică inimă rea) necontentită. Și amândoi au plătit cu câteva zile de dureri și slăbire necumpătarea dela „tocana“ cumătrului.

Cum îmbolnăvim mațele

Mațele omului primesc dela stomac bucatele prelucrate în parte și aici ele trec printr'o altă prefacere, resorbindu-se parte din ele, ceace este trebuincios corpului, iar rămășițele trecând mai departe din corp prin scaun. Ori, dacă cineva mănâncă prea mult deodată, mănâncă poate și prea iute și mai ales bucate prea grele și unsuroase ori mâncări nu prea proaspete și infectate (molipsite) cu fel de fel de germeni otrăvitori, aceste bucate ajung prea iute în mațe și neputând fi îndeajuns prelucrate în stomac îngreunează intestinalele, cari nu pot lucra cum treaue. Urmarea va fi că pielea mațelor se inflamează, ajunge în aprindere; ele se silesc să scape de tot ce le apasă și d' aici apoi dureri mari în pânțec (foale) și urdinare necontentită. Această urdinare dacă se prelungeste aduce după sine o slăbire mare a întregului corp și astfel de bolnavi în puține zile slăbesc mai rău ca alții după boli îndelungate. Mulți din astfel de bolnavi de urdinare încearcă fel de fel de mijloace pentru a se domoli și a scăpa de suferință. Încearcă cu rachuri, cu leacuri băbești și alte bazaconii cari însă în loc de ușurare le fac și mai rău.

Leacul

Cel mai cuminte lucru în astfel de cazuri este a ne culca în pat, a ne așeza pe pânțec comprese calde ori țigla încălzită și a ne păstra cât mai liniștiți. Este bine a ne curăți mațele de materiile cari mai sunt în ele luând o curățenie, sare de Karlsbad ori ulei de ricină și apoi a ne pune pe un *ajun* de cel puțin o zi neluând nici un fel de mâncare. Abia după ce s'au liniștit durerile putem începe cu nițel ceai supă de orez ori gris și numai după câteva zile de astfel de dietă vom reveni cu încetul iar la mâncarea obișnuită.

De cele mai multe ori o astfel de diaree trece prin aceste măsuri la îndemâna ori și cui Se întâmplă uneori ca boala să fie mai grea ori să țină mai mult, în care caz nu trebuie să întârziem eu chemarea doctorului care va da îndrumările de lipsă. Mai ales vom fi cu grije față de aceia cărora li se întâmplă să capete mai des astfel de boli și cu deosebire va trebui să ne îngrijim de copiii mici, cari capătă diaree, fiind pentru ei această boală de multe ori foarte primejdiosă.

Despre aceasta însă vom vorbi într'un alt număr al toii, când va fi vorba și de alte boli ale copiilor mici.

Dr. I. S.

Imbrăcămintea și mobilierul

Imbrăcămintea curată și potrivită fiecărui anotimp, apăra corpul și îl ferește de boale și de primejdiile mediului în care trăim. Hainele murdare de praful, de grăsimi sau de paraziți, lasă să se înmulțească pe ele microbi ai multor boale de piele (răia, infecțiile pielii, pecinginile, etc.) sau ai bolilor parazitare, între care e și tifusul exantematic.

Mobilierul din casă e o adevărată primejdie pentru oamenii sănătoși, atunci când am avut în casă un caz de boală molipsitoare. Ingrămădirea de mobilă multă, mai ales în camerele de dormit, nu e recomandată de știința medicală.

IN LARGUL CÂMPULUI PRIN FÂNUL DE CURÂND COSIT

Semnele unei vaci bune de lapte

O vacă bună de lapte, trebuie să aibă o făptură mai gingașe, adică să nu semene cu un bou. Oasele să-i fie subțiri și să nu aibă prea multă carne pe ele, căci cele ce au prea multă carne, ne vădesc o înclinare spre îngrășare, în loc să dea lapte mult și de calitate. Dacă apucăm și tragem de piele, aceasta trebuie să se desprindă, cu multă ușurință, de pe corp. Corpul să fie mic și uscățiv, iar coarnele netede, subțiri și cu luciu; ochii mari și privirea blândă; urechile să fie mici și subțiri și acoperite cu păr scurt. Dacă în urechi se găsește multă ceară, e semn că vaca va avea lapte bogat în unt; Dacă gura este largă și buzele groase, dovedește că vaca este mândăcioasă. Să nu aibă salba (bărbia) prea mare, iar gâtul să fie lung și partea de lângă cap mai subțire; partea dinapoi a corpului crupa (șalele) să fie lungă și în linie dreaptă. Vacile bătrâne pot să aibă spinarea lăsată în jos, din pricina sarcinilor repetate. Coadă să fie lungă și subțire și acoperită cu păr scurt și fin, iar părul din sfârșitul cozii să nu fie prea aspru. Pe pântecul vacii se pot observa bine vinele, cari cu cât vor fi mai groase, cu atât și producția de lapte va fi mai mare. Copitele să fie mici și netede.

Partea cea mai importantă

Ugerul este forma cea mai importantă, căci de forma și mărimea lui, atârnă cantitatea de lapte ce mulgem dela a vacă. De aceea, ugerul trebuie să fie cât mai mare și să nu fie așezat prea înapoi, între picioare, căci vaca se împiedică la mers; dar nici prea înainte să nu fie. Tățele să fie netede și groase la pământ iar după muls să rămână mici. Când avem și țate, în plus peste cele 4 obișnuite, avem iarăși un semn că vaca are lapte mult. După mulsoare ugerul trebuie să rămână cât mai moale — cum s'ar spune fleșcăit, căci un uger care după mulsoare rămâne tare și cărnos,

vădește că vaca nu are lapte. Pe suprafața ugerului, care trebuie să fie netedă și unsuroasă, trebuie să se vadă vine pline cu sânge, cât mai multe și cât mai groase; părul de pe uger să fie scurt și mățos.

Insușirile diferitelor rase

În țara noastră se cresc în prezent, următoarele rase de vaci:

Vaca moldovenească, este de a culoare cenușie și cu coarne mari; dă cam 1.500 litri lapte pe an, dar îmbunătățită, ajunge și până la 3.500 litri. Laptele ei este gustos și bogat în unt. *Vaca ialomișeană*, se găsește mai mult în Muntenia și are o culoare cenușiu-deschisă; este vaca ce se împacă mai ușor cu soarele, vântul și uscăciunea de pe șesul Bărăganului. *Vaca transilvăneană* și *vaca basarabeană*, dau lapte mai puțin decât cea moldovenească. *Rasa de munte*, dă lapte mai mult decât cea moldovenească și este foarte bogat în unt, astfel că nu o întrece decât o singură rasă de pe suprafața pământului.

Din categoria *răseilor îmbunătățite*, în țara noastră se cresc: rasa *Siementhal*, mai ales în Banat, Transilvania, Bucovina și într-o mică măsură în Basarabia. Acest soi dă cam 3.000 litri lapte pe an. În alte țări îmbunătățirea soiului a ajuns până la 10.000 litri lapte anual; este o rasă care cere hrană bună, adăpost și o grijă deosebită. *Rasa brună* sau *Schweitz* (șfeșteră), se crește în regiunile muntoase din Maramureș și Vechiul Regat și are aceleași însușiri ca soiul Siementhal. *Rasa Pintzgan* se crește în regiunea muntoasă a Ardealului și Bucovina și dă cam 1.500—4.500 litri de lapte la an și cu toate acestea nu reclamă grija rasei Siementhal.

Rămâne, ca într'un număr viitor să arădăm și alte mijloace prin care se poate asigura o bună valorificare a îndeletnicirii creșterii vitelor.

Umflarea vitelor

Dumitru Crăciun din Arboraș avea vite multe. Avea și moșie destul de întinsă și o parte din ea o folosea numai pentru pășunatul vitelor.

În fiecare dimineață, când se revărsa de ziuă, servitorul Picu mâna vitele la pășune.

Pe lângă drum, nu departe de pășunea vitelor, Dumitru Crăciun avea și un pământ cu trifoiu. Servitorul Picu, cum era și cam somnoros, nu bagă de seamă că un vițel rămâne înapoi chiar pe lângă trifoiște. Într-o zi și începe să mănânce cu lăcomie. Trifoiul era crud și plin de rouă.

Pe la prânz, Picu aduce vitele la fântână să le adape. Nenea Crăciun, căruia îi plăcea totdeauna să-și vadă vitele pe la adăpat, observă că vițelul are flămânzarea stângă mai umflată, e neliniștit, are privirea sperioasă, răsuflă grăbit și urechile îi sunt calde. Bate pe flămânzare și aceasta sună ca o lobă.

— Iar n'ai grijit de vite Picule și ai lăsat vițelul să pască în trifoiște. Nu ți-am spus de atâtea ori să grijesti să nu pască trifoi, nici lucernă, ori mazărice crudă căci se umflă.

Chiar atunci trece pe acolo Nicolae a Fătului, om priceput la tot felul de boala, din care cauză sătenii îl și porecleu „Cușmitu“.

— Dumnezeu te-a adus, frate Nicolae, zice nenea Crăciun. Picu i-ar n'a grijit de vite și vițelul acesta s'a umflat.

— E umflat tare, a mâncat de bună seamă mult trifoi — zice Nicolae „Cușmitu“, de aceea repede să cercăm să-l vindecăm, altfel poate să moară.

Pune vițelului un căluș în gură, pentru ca să-și fiină gura deschisă și să iese gazele din burtă. Cu un somoiag de paie îl freacă bine. Aruncă apă pe flă-

mânzări. Pune pe flămânzări și o cărpă udă și începe să-l alerge,

Nu trece mult și vițelul începe a se desumfla. Din cauza mișcărilor gazele au început să fie date afară.

— E bine, zice Nicolae a Fătului, a scăpat. Dacă nu reușiam să-l vindecăm în felul acesta, încercam și alte mijloace. Îi turnam pe gât un litru de vin cald. E bun și ceaiul de romanișă în care s'a pus un sfert de litru de țuică. Aceste băuturi pun în mișcare stomacul amorțit și gazele sunt date afară. Se poate da și apă de var, în care s'a pus 1—2 lingurițe de creolină. Apa de var cu creolină prind gazele și opresc formarea altora. Creolina se poate cumpăra din Farmacie dela Pietroasa.

Dacă vițelul nici după aceste leacuri nu se desumflă, se face ultima încercare: se înțepă dintr'odată cu o sulă în mijlocul flămânzării și se lasă sula acolo până ce au ieșit toate gazele. În felul acesta trebuie negreșit să scape.

Totuși Picu să fie cu grijă și să nu mai lase nici o vită prin trifoiște. Știi zicala: „*Grija bună încunjură primejdia rea*“. Moartea unei vite în timpurile de astăzi este o mare pierdere. Lui Partenie din Bostani i-a murit o vacă din cauza umflării. El o ținea în grajd și îi da să mănânce lucernă din grădină.

Când se țin vitele în grajd și se hrănesc cu nutreț verde, e bine ca acest nutreț să fie puțin vested, fără apă sau rouă și amestecat cu paie sau fân.

Petrea din Fântânele încă își ține vitele cu nutreț verde, dar totdeauna le dă mai întâi puțin nutreț uscat și după aceea de cel verde.

Cu nutrețurile verzi e bine să se obicinuiască vitele treptat. În felul acesta nu se îmbolnăvesc.

Nenea Dumitru Crăciun mulțumește lui Nicolae a Fătului pentru ajutorul și sfaturile ce i-a dat și îl poartă în casă să prânzească împreună.

Ion Popu-Câmpeanu

Profesoara de gospodărie

Lucreția Dr. Opreanu

Supă de salată verde

Frunzele de salată verde spălate bine să fierb în apă clocotită cu sare. Se toarnă peste ele un rântăș potrivit de gros, se adaugă slănină friptă tăiată în bucăți mărunte peste care s'a turnat 3—4 ouă bătute cu furculița, sare, o mână bună de mărar tocat mărunț, 4—5 căței de usturoiu tocat, 4—5 linguri de smântână și se înăcrește cu lapte acru sau cu oțet.

Mâncare de pui cu legume

Într'o cratiță punem unsoare să se încingă, adăugăm 4—5 cepe tăiate mărunț, 1—2, morcovi, 1—2 pătrânjei tăiați rotund. Când zarzavatul e clătit punem carne, sărăm, turnăm apă ca să se acopere și când carnea e fiartă pe jumătate adăugăm 3—4 ardei (păpărică verde) tăiați în bucăți mari, 4—6 patlagele roșii (părădăis tăiate bucăți, un pum de fasole verde curățită de coji. Lăsăm să fiarbă și când a scăzut servim la masă cu mămăliguță.

Tășculețe cu lictar (măgriun)

Din făină și ou facem o pătură subțire de făieței. Pe jumătate din pătură tot la distanță de câte trei degete punem în rânduri lictar de mărimea unei alună. Peste acesta punem cealaltă parte de pătură și tăiem tășculețe cu pîntenul. Fierbem în apă cu sare, strecurăm, turnăm peste ele puțină apă rece, scurgem și le punem într'o cratiță în care am prăjit cu unsoare puțin pesmet. Servim calde.

Conserve pentru iarnă

Fasole verde în sare

Fasole curățită se spală și se lasă pe o față de masă ca să se scurgă. Tot pentru câte 5 kg. fasole verde se ia, trei sferturi de chilogram sare și un sfert de zahăr pisat. Toate acestea se pun într'un blid cu smalț sau o covată foarte curată și se amestecă bine. A doua zi (după 12 ceasuri) se pune fasolea în borcane de sticlă, peste ea se toarnă zeama lăsată, se leagă borcanul cu hârtie de pergament și sfoară și se pune la cămară.

Sfaturi gospodărești

Cum se uscă florile de leac

Florile înflorite sau frunzele tinere se pun în pod pe fețe de mese curate sau hârtii de gazetă, se întorc ușor ca să se usuce bine. Uscate, se pun în săculețe de hârtie sau pânză, se leagă și se acață în pod de grindă. Din când în când, e bine să le mai amestecăm.

Veterinarul satului...

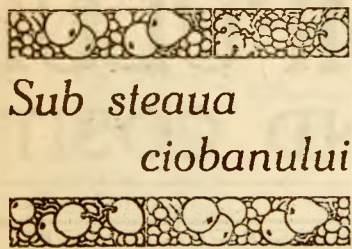
Când vitele sunt azi cea mai de preț avere la curtea gospodarului, e folositor să știe fiecare crescător de ce anume boală suferă vitele și mai ales ce leac trebuie folosit pentru îmăduirea oricărui caz.

Am socotit că nu e de prisos, deci, ca la acest colț, agricultorii noștri să poată afla tot ceia ce îi interesează în legătură cu suferința animalelor lor și să primească îndrumare de ceea ce trebuie făcut, pentru a-și izbăvi dela pieire, vitele sau alte viețuți, pe care le crește cu multă trudă și jertfă, pe lângă gospodăria sa.

Boala vitelor cornute

Ariceala: Se ivește la vitele cari muncesc pe vreme umedă, sau sunt ținute în grajduri murdare. Se arată la îndoițură chișitei, care se umflă și pe deasupra se ivesc bubulițe, din care iese un fel de zeamă. Pielea se crapă și vîta schioapătă.

Leacul: Se tund perii, iar chișita se spală cu apă caldă și săpun. E bună și zeama de pelin. De 2—3 pe zi se spală și cu piatră vînată, zdrobită și topită în apă.

Sub steaua
ciobanului

Centrele pentru colectarea lânnei în Ardeal

Pentru colectarea lânnei tunse de pe oi se aprobă înființarea și funcționarea centrelor arătate mai jos, ale organizației colectoare „Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole”, însărcinată cu această lucrare. Dăm mai jos centrele de colectare din Ardeal, urmând ca în numărul viitor să le publicăm și pe acelea din restul provinciilor:

Jud. Brașov, Sindicatul agricol din jud. Brașov, centrul de colectare Brașov, str. Fabricii nr. 2.

Jud. Arad, Sindicatul Agricol din jud. Alba, centrul de colectare Arad, str. Gh. Popa nr. 4, Palatul Domeniilor.

Jud. Alba, Sindicatul Agricol din jud. Alba, centrul de colectare Alba-Iulia, str. Simion Bărnuțiu nr. 2.

Jud. Bihor, Uniunea sindicatelor agricole, centrul de colectare Beiuș, la Cooperativa Crișul.

Jud. Caraș, Sindicatul agricol al jud. Caraș, centrul de colectare Oravița, la Camera Agricolă.

Jud. Făgăraș, Uniunea sindicatelor agricole, centrul de colectare Făgăraș, Piața Unirii nr. 6.

Jud. Hunedoara, Deva, centrul de colectare, Str. 6 Septembrie nr. 53.

Jud. Severin, Uniunea sindicatelor agricole, centrul de colectare Lugoj, str. Oloșagului nr. 10.

Jud. Sibiu, Sindicatul agricol din jud. Sibiu, centrul de colectare Sibiu, str. Engelleiter nr. 6; Cooperativa Oierilor, centrul de colectare comuna Poiana; Uniunea sindicatelor agricole, centrul de colectare Cisnădie, str. Lungă nr. 262.

Jud. Timiș, Sindicatul agricol din jud. Timiș, centrul de colectare Timișoara, str. Regina Maria nr. 1.

Jud. Turda, Uniunea sindicatelor agricole, centrul de colectare Turda, str. Ștefan cel Mare Nr. 56.

Jud. Tr. Mare, Uniunea sindicatelor agricole centrul de colectare Sighișoara la Camera de agricultură.

Strigături hunedorene

Frunză'n prun,
Frunză sub prun
Am un drăguț dar nu-l
spun

Că vi-l l-am mai spus
odată

Și-am ajuns la judecată,
Se poartă cu zalele
Un' răsare soarele
Unde-i soare răsărit
Acolo-i badea chitit
Cu pană în pălărie,
Tocmai cum îmi place
mie...

Nu-ți pară măicuță rău
Că mă duc din satul tău;
Nu mă duc la holde late
Și la moară cu bucate
Și la nuci cu ciucurei
Și la scroafă cu porcei...

Am o mândră ca o cruce
Dar la lucru n'o pot duce;
De uritul lucrului

Fuge 'n fundul birtului...
— Hai acasă jupâneasă
Că n'ai lepedeu pe masă,
Nici cămașă pe bărbat
Și nici lepedeu pe pat...

Culesc de:

Nic. M. Isac.

SPECTACOLE

„CORSO“

prezintă în premieră pe marele tragedian *Heinrich Georg*, în capod'opera germană, *Umbraceamare* cu Heidemarie Hatheger, Will Quadflieg. Jurnal nou

„APOLLO“ prezintă în premieră *Mica Păcătoasă*, după renumitul roman cu același nume de H. M. Kritz. Un admirabil film cu acțiune încordată. Lux și eleganță.

Vorba dulce mult aduce. - Tăcerea aduce însă și mai mult.

De ce mai coaseți singură?

Lei 8346'—

la acest preț puteți cumpăr acum

Rochițe de vară vieneze

din mătase „Bemberg“ cal. I-a, frumoase și lucrate cu gust

Lei 1446, 4314 și 8006'—

la aceste prețuri vă oferim

Bluze vieneze

cari încântă inima fiecărei femei!

Secția de confecțiuni

GÜNTER WACHNER

S. I. N. C.

Sibiu, str. Regina Maria 19 TELEFON 648

Mantale pt. strand — Rochițe pt. strand.
Combi-națiuni elegante pt. sport!

FOIȘOARĂ

Tară fără domni

Acum câțiva ani — pe vremea partidelor politice — îmi aduc aminte ca prin vis, că între mulțimea de partide, era unul căruia îi ziceau „Liga contra camelei“. Acest partid avuse odată o adunare, la care m'am dus și eu din curiozitate, ca să aud planul și programul de muncă, sau mai bine zis „de luptă în alegeri“.

A vorbit un domn mare, venit tocmai dela București. Unul venit din Moldova și altul din județul Gorj, îmbrăcat țărănește, cum se zice că se purta odinioară Domnul Tudor Vladimirescu. A vorbit un preot, un țaran din jurul Blajului, și unul care după îmbrăcăminte se părea șofer sau mecanic, căci avea niște pantaloni ca mașiniștii de pe locomotivele trenului.

Ceilalți au vorbit ei cum au vorbit, mai cu ascunzișuri, mai cu pilde greu de înțeles, mai cu forme car; nu lăsau să se audă tocmai ce ar fi vrut să spună, și oamenii ascultau zicând între ei. — Frumos mai vorbește domnul ăsta. Dar oare ce vrea să spună?

Cel din urmă, adevărat mecanicul, se sui și el pe o masă care era pregătită de înainte, și după ce-și povestii istoria, adevărat de câte ori a fost bătut de jandarmi și de oamenii altor partide prin alegeri, se adresă de-a dreptul domnului celui dela București, zicându-i.

— Domnule Dr. X. să nu vă supărați, dar mie mi-e urât de toți domni, cari poartă acest titlu de Dr.

Vă rog să nu-l mai purtați de aci înainte, că eu m'am săturat de atâția doctori, de nu mai încăpi de ei.

Noi urmărim un program care să facă pe toți oamenii egali, pentru că toți se nasc la fel, și toți mor la fel. Prin urmare trebuie să și trăiască toți la fel, nu unii să se acopere cu titluri pompoase și să aibă bogății câte n'au un sat de oameni laolaltă, iar alții să n'aită decât brațele și plata mizerabilă pe care și-o poate câștiga cu munca lui zi de zi, și care nu-i ajunge ca să trăiască și el cinstit, sau să-și permită și el vara să meargă la băi pe vre-o două-trei săptămâni, pe când alții acolo se lăfăiesc toată draga de vară, făurind planuri politice, ca să ne supună pe noi „sărăcimea“.

Dacă vom ajunge la putere, domnule Dr., așa să fac m ca în țara asta să nu mai fie niciun domn, ci fiecare să muncească cum muncesc eu, și badea Văsălie, și meseriașul, și noi toți câți ne aflăm aici, afară doar de câteva pânțece grase, cari au venit nechemați, numai ca să audă ce vorbim și ce sfătuim, ca apoi să umple gazetele...

Domnul Dr. dela București se roși puțin auzind așa cuvinte cari miroseau a comunism, dar vorbitorului îi zise: — Lasă frate G. Numai să reușim în alegeri, apoi știm noi ce să facem.

După încheierea adunării, badea Văsălie, un bătrân de vre-o 70 de ani dintr'un sat de lângă Blaj, îl luă pe mecanicul, care vrea „țară fără domni“ la o parte, și începu a-i vorbi:

— Domnule mecanic. Mie îmi place cum vorbești dumneata, numai cât se pare că nu te-ai gândit destul de bine la cele ce ai zis. Cum înțelegi dumneata o țară fără domni?

— Să nu mai fie nici un domn, baciule — îi

răspunse mecanicul sfătos, — ci să fie toată lumea ca mine și ca dumneata.

— Dar oare s'ar putea asta, domnule? — mă întrebă badea Văsălie.

— Cum să nu se poată. Toți oamenii să meargă la coasă, la plug, să lucreze în fabrici, la meserii, dar să nu mai fie nici un domn.

— Hm! — făcu badea Văsălie — Tocmai asta n'o înțeleg eu, că dacă toată lumea ar fi ca mine și ca dumneata, cine ne-ar face plugul, coasa, fabrica trenul, și celelalte, că doară acelea nu se fac singure, iar pentru a le face bine, trebuie ingineri, iar inginerii trebuie să învețe la școli mulți ani de-a rândul și acolo trebuie profesori. Apoi când se chilăvește să se bolnăvește cineva, de bună seamă că unul ca mine și ca dumneata nu-l va putea lecui, să-i taie oasele cele sfărmate, sau să-i scoată măruntăiele cele stricate și să lase numai pe cele bune, apoi să pună medicină, care iară n'o am nici eu nici dumneata, apoi să lucreze coase, și să folosească instrumente, cari nu le pot face nici eu nici dumneata. Apoi să fie dus omul la spital, unde iară n'are cine să-l îngrijească dacă tot vor merge ca mine și ca dumneata la coasă ori în fabrică. Și acum spune-mi dumneata: doftorii, inginerii, politiciarii și fabricanții, sunt domni ori sunt ca mine și ca dumneata? D'apoi profesorii, dela cel mic dascăl, și până la cel mai învățat, sunt oare adevărați domni? Și dacă sunt domni, eu cred că ce puțin de aceștia nu ne putem lipsi. Așa dară, până aici se vede că dumneata nu te-ai gândit bine la ce ai vorbit.

Dumneata ai vrea să fie toate cum sunt, ca și cum s'ar face ele de capul lor, iar dumneata să îi dai parte ca și alții.

Școlile practice

S'au înființat, în diferite părți ale țării și în centre industriale—comerciale, felurite școli de învățământ practic. Astfel în orașul Sibiu există câte un Liceu comercial de băieți și de fete, un Gimnaziu industrial de băieți și un Liceu industrial de fete, la Mediaș, Școala tehnică aeronautică; în Cisnădie, un Liceu industrial textil; în Brașov un Liceu industrial mecanic; în Cugir, Școala industrială de pe lângă uzinele metalurgice; în Simeria o școală mecanică pentru ceferiști etc. Toate aceste așezăminte stau la îndemâna marelui public românesc, din toate părțile și sunt unele mai bune decât altele, fiind de un folos practic de neprețuit. Dar li se dă prea puțină atențiune din partea părinților cu copii buni, sănătoși, deștepți și destoinici.

Pe copiii mai bine înzestrați, părinții îi dau de obicei la alte școli să ajungă „domni”.

Vină poartă și învățătorii și profesorii cari nu îndeamnă destul pe părinții cu elevi spre aceste școli binefăcătoare și de actualitate, îndeosebi în timpurile de față.

Cine dorește să cunoască condițiunile de primire ale elevilor și elevelor în aceste școli folositoare și practice, — și în împrejurările de astăzi, fiind întreținerea în căminurile acestor școli pentru elevi și părinți, relativ destul de ieftină, — n'are decât să se adreseze și să ceară printr'o scrisoare, dela Direcțiunea școlii respective, câte un „prospect”, din care se pot afla condițiunile de admitere și de primire în aceste școli.

Găsindu-ne la sfârșitul unui an școlar și nu peste mult timp și în pragul deschiderii unui nou an școlar, — *găsim foarte necesar momentul* — să stăruim și să îndrumăm iubita noastră țărănie, ca să aducă pe copiii destoinici la aceste școli de un folos practic și de un viitor imediat, și cari școli au deosebită menire la dezvoltarea clasei burgheze a poporului românesc, care până'n prezent lasă mult de dorit.

După absolvirea acestor școli, în termen de 4—6 ani de învățământ practic și teoretic, li se asigură candidaților absolvenți imediat aplicare cu plată bună la diferitele întreprinderi ale Statului sau particulare, fiindu-le astfel dată puțința băieților „noilor meseriași și industriași români” să ajungă cât mai de grabă la o

existență cinstită și bine retribuită. Să nu aibă teamă nici unul dintre acești absolvenți, că va rămâne să *someze* (să stea fără lucru) fiind în timpul prezent cererile din partea fabricilor, comercianților, industriașilor și meseriașilor foarte mari iar ofertele insuficiente.

Prof. C. Criștu.

Poșta redacției

On. Liga Culturală, Secția Boghicea: Vă mulțumim călduros pentru cuvintele de prețuire și încurajare adresate cu ocazia reparației foii. Administrația a luat măsuri să vi se trimită numerile cerute și v'a trecut printre abonații noștri. Să dea Dumnezeu să se împlinească cât mai curând dorința Dv. cu privire la frații de peste hotare.

Poșta administrației

D. Dumitru Dima, Oțești-Olt: Am dispus să vi se trimită numerile cerute și odată cu aceasta v'am trecut printre abonații noștri. Costul abonamentului este de 400 lei, socotind dela 1 Aprilie — 1 Ianuarie 1944.

Dnei Elena Samoilă, Brașov: Ați avut perfectă dreptate. Am îndreptat greșala și pe viitor credem că totul va fi în ord. n.

D. Ion Regneală, Făgăraș: Am făcut pre cum ați cerut. Păr. Prot. Dumitru Oana, Sebeș-Alba: Confirmăm primirea tablourilor cu numele abonaților din despărțământul Dv., pentru care vă mulțumim. Zelul cu care ați lucrat și sperăm că veți continua, ne încurajează și pe noi.

D. Dr. Victor Breban, Bocșa Română: Am primit abonamentul pe un an, achitat prin Dv. de către: Dnii Rusu Ion, Soc. Culturală Astra din Bocșa Română, Nicolae Minea și Dr. Victor Breban. Cu mulțumiri.

D. Gh. Bălan, Buzeni: Incepând cu Nr. 9 sunteți trecuți în rândurile abonaților noștri.

Onor. Cercul Cultural, Codlea: Pe viitor vi se va trimite 1 exemplar pentru ambele societăți. Ca depozitar al ziarului în aceeași localitate am acceptat pe Onor. Cooperativa „Prevederea”, cu care nădăjduim să putem colabora în mod folositor. Cereți, dacă numerile expediate săptămânal sunt suficiente. Nu trimitem decât numai necesarul. Mai luați contact cu cei 30 abonați și ne comunicați rezultatul.

D. Cicirean Lazar, Sâmbăntel: Am primit, cu mulțumiri, abonamentul Dv. pe un an în suma de 400 lei. În scurt timp veți primi broșurile, cari se află în lucru. Ne vom îngriji noi să le primiți la timpul potrivit.

D. Fl. Bupte, Ineu — Arad: Vă mulțumim pentru interesul ce-l depuneți în slujba foii. Desfacerea tuturor exemplarelor ce vi s'au trimis, e o dovadă suficientă, că nu ne-am înșelat când v'am ales reprezentantul nostru în aceeași regiune. Când simțim trebuința majorării, anunțăm-ne.

D. Vasile Olaru, Băinet Bucovina: Incepând cu Nr. 9 sunteți trecuți în rândul abonaților noștri.

S N O A V E

Dă-te după mine

Doi Țigani mergeau în vreme de iarnă pe un drum. Unul era gol de tot, iar elălalt era încins peste mijloc cu o ață de lână. Dintr'o dată începe să sufle un vânt ca un șarpe, de-i pătrundea până la suflet pe bieții Țigani. Atunci cel încins cu ața se întoarce către celălalt și-i zice: „Dă-te după mine, golule, că-i pieri ca un blestemat!”

Servitoarea toantă

O stăpână a trimis servitoarea sa să-i cupere cărbuni de piatră, și-i zise: „Mergi și vezi cum sunt cărbuni?” — Servitoarea vine iute înapoi și zice: Cărbunii sunt negri!

Răspunsul bețivului

„Vai bărbate, iar vii dela cărciumă!” îi zicea o femeie bărbatului său care era un bețiv. „Apoi da”, răspun-se bărbatul, „că nu pot să stau tot acolo”.

Negustorul șiret

Discurs între un comerciant de lapte și sluga sa.
— „Ioane, ai pus apă în lapte azi dimineață?”
— „Da stăpâne.”
— „Apoi nu ști că este oprit și păcat de Dumnezeu?”
— „Dar Domnia Ta mi-ai zis să amestec apa cu taptetele.”

— „Așa este dar eu ți-am zis să pui apa întâi și să torni laptele peste ea. Atunci putem spune ori și cui, că noi nu punem apă în lapte.”

N. Lupu

Alte ziare despre „Foaia Poporului”

„Timpul” (București)

Sub iscălitura d-lui Prof. I. Simionescu, președintele Academiei Române, ziarul „Timpul”, din București scrie următoarele, în legătură cu reparația „Foi Poporului”.

Cu toată sinceritatea mărturisesc bucuria simțită, când primesc „Foaia Poporului din Sibiu.

„Gazeta Transilvaniei” de azi se adresează în deosebi lumii conducătoare, ținând nestinsă flacăra vie a interesului național în genere, mai mult decât acel regional.

„Foaia Poporului” e o gazetă destul de veche, înființată în 1892, în svârcolirile naționale din vremea Memorandului. La început, „Foaia Poporului” cuprinde în ea manifestarea necazurilor abătute asupra celor cari luptau pentru susținerea drepturilor poporului român. Și ea a răsarit din nevoia de a deștepta în popor via conștiință a nevoii de luptă. Inceput cu început, mai ales de la împlinirea visului atâtor credincioși ori martiri ai neamului, „Foaia Poporului” ajunge îndrumătoarea mulțimii către deșteptarea energiei individuale, prin aceasta consolidarea mai temeinică a vieții colective.

În această direcție îndreptată, servește tuturor drept exemplu de felul cum trebuie redactată o foaie pentru mulțime. Din fiecare număr nu lipsește amintirea chemării către dăjoria obștească. Mai presus de orice este Țara. Nu o putem uita o clipă. Spre apărarea ei în orice chip, trebuie îndreptate gândul și fapta fiecăruia. Pe urmă vin îndrumările pentru muncă, pentru îngrijirea sănătății, pentru întemeierea gospodăriei. Cunoștințele folositoare sunt date pe înțelesul celor cărora se adresează foaia. Mulțimea nu renunță la curiozitatea de a afla ce se mai întâmplă în furtuna abătută asupra noroadelor. Evenimentele zilei, în scurte rânduri, sunt date, cele mai însemnate.

Apărând în fiecare Duminică, foaia devine astfel călăuză și cartea de citire a cărturarului dela sate, în ziua de odihnă ce i-o lasă treburile de peste săptămână. Devine raza de soare ce străbate în casa fiecăruia, luminând-o și încălzind-o.

Ceiace merită însă să fie relevat e că foaia apare acum sub conducerea „Astrei”, al cărei rol a rămas covârșitor în dezvoltarea în deosebi culturală a Transilvaniei, prin ea a românismului întreg. Asămănare nu-și găsește, căci în cuprinsul României întregi nu mai există altă asociație în felul ei. Ea impune prin stăruință și prin continuitate ceea ce nu se vede la alte încercări de sama ei. Impune și a biruit mai ales prin solidaritate strânsă, neclintită nici în perioada furtunilor politice, a membrilor ei conducători. E puternică și trainică prin sincera conlucrare, pentru o credință, a înaltelei fețe bisericești, a savanților profesori universitari cu umilul preot și învățător de sat.

Ceiace nu a fost în stare să înfăptuiască fundații cu înalt sprijin moral și îndestulitoare ajutoare materiale, a săvârșit Astra, păstrată ca un sfânt testament lăsat de înfăptuitorul ei.

Ce e a Cesarului e de dat Cesarului. Transilvania ne înfățișează dovada în multe, de ce înseamnă energia neamului.

„Foaia Poporului” reinviată, ne dă exemplul de cum trebuie să fie redactat un ziar adresat mulțimii. Nu vibrează din el numai sentimente potrivite și cuprinde îndrumări necesare pentru trezirea energiei individuale.

Li dorim răspândire cât mai largă. După cum Oierii margineni ori mocanii trecând Carpații au adus înviorare economică în multe regiuni, tot așa, „Foaia Poporului” să stârneasce suflul regenerator nu numai în ținutul restrâns unde apare”.

Atelierul de tapițerie fină și decorațiuni

A. BUȚIU SIBIU
Tg. Vinului Nr. 2

Execută cu specialitate ori ce lucrări de branșe.
Prompt și conștiincios

Sprrijiniți meseriașii români!

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI“

Scoala țărănească

Cunoașterea satului de astăzi

Am socotit întotdeauna, că e bine să deosebim două forme de școală țărănească, una, în care cei înscriși primesc anumite învățături folositoare pentru viața lor gospodărească și cetățenească într'un anumit timp, cealaltă, în care țărănimea trăiește o viață nouă în fapte și ținută și nu părăsește această viață niciodată. În prima formă de școală. Se fac lecții ca la orice școală, în a doua formă se muncește umăr la umăr de către toți pentru a abate fâgașul vieții țărănești spre culmi de lumină și bunăstare, așa cum o merită cu prisosință această țărănime, din a cărei vrednicie ne-am păstrat ca neam și a cărei vitejie pe ogoare și pe câmpul de luptă ne-a adus respectul unei lumi întregi.

În articolele pe cari am început să le publicăm în această foaie pentru popor nu ne vom ocupa de lecțiile primei forme de școală țărănească, ci de viața nouă din a doua formă. Lecțiile le ține pomiculorul, veterinarul, stuparul, agronomul și ceilalți oameni cu tragere de inimă și cu învățătură.

Articolele noastre vor aduce în fața țăranilor luminași deja prin învățăturile primite, o seamă de întrebări pe cari ni le pune viața și ne poruncește să le deslegăm fără ocolire.

Iată ce avem de spus în această privință:

Conducătorii și țăranii luminași ai satului să-și închipe, că au sosit abia de curând în comună și că sunt răspunzători de acum înainte de averea și viața obștei și a singuraticilor. Ca să-și poată îndeplini obligația aceasta va trebui să facă socoteala tuturor vietăților și tuturor lucrurilor ce se găsesc pe teritoriul comunei.

Notarul ori primarul va căuta însemnările numărătoare populului și se va convinge, că oare nu-i vre'o greșală în ele. Va scrie deoparte câți bărbați buni de lucru sunt pe acasă, câți au plecat la oaste, câți s-au dus în alte părți pentru câștig, câți bătrâni și neputincioși sunt între ei și cum trăesc aceștia. La femei se va căuta la fel. La copii tot așa.

Doctorul va cerceta sănătatea celor din comună stabilind dacă au cu ce se îngriji și dacă se mai poate face ceva pentru ei acasă, la spital ori în alt loc

Sora de ocrotire, ori dascălița, ori o altă femeie cu suflet, va căuta din casă în casă câți trăesc și cum o duc, dându-și silința a descoperi toate lipsurile.

Veterinarul ori agentul veterinar va cerceta situația vitelor, agronomul sau agentul său pe aceea a pământului și roadele sale, și așa mai departe ca să nu rămâie nici un colț de viață sătească necercetat și necunoscut.

Toate aceste vor fi însemnate cu grije și ținute în seamă pentru timpul, când va putea începe munca.

Iată lucruri cari trebuie să fie cunoscute și desbătute zi de zi în școala vieții țărănești pentru ca fiecare sătean să-și poată da seama, cari sunt mijloacele sufletești și materiale din care poate răsări pentru el și pentru ai săi o altă viață mai bună, mai veselă, mai răsplătitoare a muncii.

În articolul viitor vom arăta și alte înfățișări ale satului de astăzi, cari ne vor lumina calea spre satul de mâine, care nu va fi un vis, ci, prin voința tuturor, un lucru aievea.

Dr. V. Ilea

Novii membri ai Astrei

Pătrunși de importantul rol pe care „Astra“ l-a avut în trecutul neamului și nu mai puțin, încredători în lupta ei de viitor, o seamă de buni români au cerut să fie trecuți în rândurile acelor cari cheazășuesc frăinicia așezământului nostru.

S'au înscris, astfel:

Membrii fondatori ai Casei Naționale Centrale a Asociațiunii „Astra“ — cu taxa de 5000 lei, odată pentru totdeauna: Federala „Infrățirea“ și Cooperativa „Negovanul“ din Sibiu.

Membri fondatori, plătiind taxa de 1000 lei: Cooperativa „Andrei Bârseanu“; d. Ion N. Ciolan, președintele cooperativei „Negovanul“, și al Asociației învățătorilor din Ardeal; Aurel Circa și Domnișoara Ana Circa (Brașov).

Membri pe viață, plătiind 500 lei: Iosif Gârba- cea, Cornel Bardoși și Preot I. Turcu, Tâncari (Brașov); Gh. D. Rânzescu și Rodica Rânzescu; Grigore Constantin Comboș, Constantin Velicu contabili și Constantin Negojiță administrator — toți din București.

Despărțămintele noastre la lucru

Dela despărțământul „Astrei“, din Ocna Mureșului, ne sosește vestea că acolo s'a făcut o nouă reorganizare sub prezidenția d-lui Dr. Nicolae Milea. Odată cu noua reorganizare a despărțământului din Ocna Mureșului, s'a intensificat lucrarea în câmpul „Astrei“, prin înființarea și conducerea cu bune rezultate a școlilor țărănești pentru fete și s'au organizat Cercurile Culturale în comunele: Uioara de sus, Ciunga, Nașlac, Căptălan, Fărău, Alecuș, Spălnaca, Sâmbenedic, Cisteuiul de Mureș, Micoșlaca, Ciugudul de jos și Ciugudul de sus.

În comunele Noșlac, Căptălan, Căpand, Ciuci și Decea, s'au organizat școli țărănești pentru femei, cu rezultate îmbucurătoare.

Pentru buna funcționare a școlilor țărănești și-a dat o contribuție apreciabilă d. Dr. B. Stoica.

Conferințele organizate, pentru lumea muncitoare, formează un capitol important din activitatea desfășurată de despărțământul Ocna Mureșului.

Pentru Palatul Invalizilor, despărțământul a contribuit cu suma de 1420 lei.

Ceica — Bihor

La granița de Vest, despărțământul Ceica se înfășează cu o activitate dintre cele mai vrednice de luat în seamă. Se folosesc toate prilejurile pentru organizarea de serbări, împreunate cu sezători și conferințe, la care iau parte toți intelectualii și țăranii satelor din Țara Bihariei.

Abrud — Hunedoara

Sub conducerea d-lui ing. Rafiroiu Iosif, despărțământul „Astrei“ Abrud, ne făgăduiește o îmbelșugată activitate în viitor. Așteptăm roadele și facem urările noastre de: spor la muncă,

Poșta abonamentelor

Au mai achitat abonamentul la foaie următorii:

Coman Simion I. Ioan 200 Lei, Albu Zaharie preot 200, Pușcas Mihail 200, Pușcas Ioan I. Simion 200, Anton Ioan 200, Mărginean Solomon 200, Avram Șofron 200, Cristea Solomon 200, Mărginean Ionuț 200, Stan Traian I. Șofron 200, Cristea Simion I. Simion 200, Fola Dumitru 200, Roșca Simion 200, Goja Reghina 200, Popa Aron I. Eilon 150, Crin Ioan com. Bosorod 180 Lei, Catalina F. Ioan, Șugag 400 Lei, Popa Ioan pens. Sărcaița 400 Lei, Grosu Ilie I. Șofron Șugag 400 Lei, Miron Ștefan Șugag 400 Lei, Aldea Gheorghe Homorod 200 Lei, Iclănzan Dumitru, Iclănză- zel 200 Lei, Racotă Ioan, Avrig 400 Lei, Lazăr Ioan Făgăraș 2000 Lei, Solomon Arian preot, Trifeni de sus 400 Lei, Vladislav Petru, Livada de câmpie 400, Ionașcu Mihail, Ighișul vechiu 200; Frăcea Ioan, Ră- dești 450 Lei, Cența Iulian, Galați 400 Lei, Andrei Izidor Loman 400 Lei, Crișan Ioan, Ponor 200 Lei, Preot Neamtu Toma, Roșcani 400 Lei, Sândea Petrică Roșcani 400 Lei, Sucu Ioan, Poiană 400 Lei.

De pe la noi

Lonea — Hunedoara

Cercul Cultural al „Astrei“ din Lonea, Hunedoara a organizat în primăvara acestui an multe serbări, împreunate cu conferințe, rostind d-nii ing. inspector Gheorghe Bogdan, șeful inspe- ratului minier din Petroșani, care a vorbit ca „Horia, Cloșca și Crișan“, iar d. inv. Dumitru despre „Educația lineretului în spirit creștin și românesc“.

Pe urma acestor producțiuni, Cercul Cultural Lonea, a realizat frumoasa sumă de 20.000 lei care 15.000 lei s'au vărsat fondul de construc- Palatului Invaizilor și 5000 lei s'au donat „C. Roșii“, pentru ajutorarea răniților.

Iată ce pot face „pușinii buni împreună!“

Avrig — Sibiu

Cercul Cultural al „Astrei“, din Avrig, de prezidenția Păr. Prot. Aurel Radu, a organizat în zilele trecute, două reușite serbări culturale în cele depe Valea Oltului: Sebeșul de jos și Sebeșul de sus. La echipa de propagandă a „Astrei“, s'au turat și d-nii: Vasile Posa, subinspector școlar control și St. Bucșa inv. în Avrig, împreună cu „Răsunetul“ și fanfara Uzinelor Mârșa, ambele cond. de d. inv. Ștefan Bucșa. Pe lângă programul artistic bine reușit, populația din cele două comune a asistat la conferințele trimișilor „Astrei“, despre; „Războiul nostru sfânt“ și „Lupta Culturală și națională a Asociației“. La sfârșit s'a împărțit sătenilor broșuri cu nutren- sufletească din biblioteca populară a „Astrei“ și Ministerul Propagandei Naționale.

Simeria

Despărțământul „Astrei“, a înscris zilele trecute pe toți intelectualii și o bună parte din muncitorii din comună. Odată cu această lucrare s'a hotărât a se desfășura mai largă propagandă culturală la sate. Una din aceste serbări culturale desfășurate sub steagul „Astrei“ s'a ținut în comuna Seulești, unde, pe lângă un program potrivit sufletului țărănimei, a conferențiat notar Oliviu Pinciu, despre „Temeiul luptei noastre“. Serbări tot pe atât de reușite, vor urma și în celelalte comune, unde „Astra“ și-a propus să-și facă călăuză simțită ființa sa.

Petroșani

Sub auspiciile „Astrei“, d. St. Vlădescu, prezidența Federației Naționale a Presei din Provincie, ținut în sala Casinoului muncitoresc de aci o conferință în care a zugrăvit figurile legendare ale oșteanului român.

Conferința a fost încadrată de un bogat program artistic, cu concursul orchestrei muncitorilor dela Sibiu „Petroșani“.

„Plămădită într'un timp de apăsare politică — muncitorii aruncate la pământ de puterea baionelor — tânjiau sub domnia unui absolutism aspru, dar deopotrivă pentru toți în asprimea sa — Asociațiunea „Astra“ vestea zorile unor zile mai senine, visate și dorite de vâjnoasa generație din anul 1848.“

ANDREIU BÂRSEANU

„De nu ar mai fi făcut nimic României în 1848 spre dezvoltarea și consolidarea vieții naționale, pentru teritatea tot le-ar fi datoare cu recunoștință, pentru înființarea Asociațiunii Astra“.

GH. BARIȚIU

Să binecuvântăm deci amintirea acelor bărbați cu suflet mare, cari au întemeiat această mare instituție, iar moștenirea lor să o păstrăm cu sfințenie, să o înmulțim, să o facem tot mai folositoare neamului, din care facem parte!

CUMPĂR

Mașini de scris

ori cât de uzate ar fi.

SIBIU, Strada Regina Maria No. 8

Telefon No 127.

Mărturisirile Ieromonahului Ghenoiu...

Nu se înstrăinează și cum revine românul la legea lui

Se știe lucrarea bolșevicilor împotriva credinței creștine în toată Rusia și se mai știu și urmările acestor lucrări, prin pângărirea bisericilor, prin alungarea preoților și mai ales cu lepădarea totală de Dumnezeu, a umora...

Iată însă că pe măsură ce ostașul român cuțit cu spada sa, loc după loc, în regiunea transnistriană, preoțimea misionară, plecată din țara noastră, revine și ea, să lucreze pentru readucerea în sânul Bisericii a românilor aflați prin aceea regiune. Lucrând în acest scop, preoțimea, ajutată de armata desrobitoare, a refăcut bisericile, a ridicat troițe la răspântie de drumuri și s'a silit să facă cât mai vie și mai roșie lucrarea Bisericii și a Evangheliei Domnului..

Mărturisirile Ieromonahului Ghenoiu

Făcând parte din preoțimea misionară trimisă în Transnistria, Călugărul *Gherontie Ghenoiu* dela Mitropolia Craiovei, a făcut o mărturisire interesantă, în legătură cu greutățile întâmpinate pentru îndeplinirea misiunii sale și a finit să dea la iveală cum a reușit să aducă sub aripa bisericii pe nefericiții frați ai noștri, și au stat timp de mai bine de două decenii sub stăpânirea rusească.

...Am ajuns în comunele Goian și Iahorluc, din Dubăsari, — mărturisește călugărul Ghenoiu — în ziua de ploioasă de Noembrie. Prima grijă a fost să-mi cunosc păstorii. Văzând că în prima zi dela misiune nimeni nu vine la mine, am pornit eu după ei să-i caut, unde-i găseam adunați în pâlcuri, bătrâni și copii, fete și băieți, stând la taifas ca să mai treacă vremea. Intram cu ei în vorbă, dar nu-mi răspundeau decât la întrebare și parcă cu teamă unul față de altul. Prima Sf. Liturghie am făcut-o în ziua de Sf. Nicolae stil vechi, întrucât lumea era obișnuită așa, „Misiunea Ortodoxă Română din Transnistria“ mi-a dat să fac cum cere poporul. În biserică, multă lume! La Sf. Liturghie a fost o vărsare de lacrimi și suspine adânci, cari ușurau inima lor.

Luarea în răs a sfintei slujbe

Când se zice „Cu frica lui Dumnezeu...“ în timpul slujbei bătrânii cădeau în genunchi înnecați în lacrimi, și tineretul a izbucnit într'un hohot de răs. În fața acestei situații, priveam cu totul neputincios. După câteva zile, continuai sf. slujbă, dar niciodată în viața mea nu am văzut un călugăr și preot n'am simțit atâta căldură în rugăciune, încât să nu pot citi de lacrimi.

„După două-trei sf. Liturghii, tineretul văzând că se repetă aceeași scenă, au terminat-o cu biserica. Copiii până la 16 ani îi găseam în școală unde le predam religia, dar cei între 16 și 35 de ani nu-i puteam găsi nici în școală, dar nici în biserică.

Și totuși au fost îmblânziți!...

Pentru a-i putea atrage la biserică, mai întâi am trebuit să organizez serbări cu elevii de școală, închinându-i două piese de teatru religios, declamări cântări religioase și naționale, la care tineretul venea grăbit. Cu această ocazie nu lipseau predica și concerturile cu mulți dintre dânsii. Predicile și învățăturile mele le dădeam au făcut să deștepte interesul și de aci înainte au început să mă urmărească pas cu pas, urmându-mi până și cele mai neînsemnate gesturi. Acesta a fost destul să mi se alipească cu toată căldura sufletului bătrânii și copiii, ca în cele din urmă să revină și tineretul.

O altă piedecă

„Oarecare greutate am întâlnit-o când i-am dat copiilor calendarul îndreptat. După ce, în vreo câteva zile, le-am explicat ce este cu calendarul îndreptat, ei s'au lăsat convinși zicând că dacă și în Basarabia și în alte împărății pravoslavnice se conduc după calendarul îndreptat, de ce n'ar fi și la ei tot așa?

„După ce am reușit să-i apropii de mine, au început cununile, botezurile, sfeștaniile, mărturisirea, căsătoriile cu cititul, de nu mai aveam odihnă nici noaptea. Însă eram atât de fericit văzând cum în întreaga

ființă a lor năvălește sefa religioasă! Cei cari s'au legat cel mai mult de mine, a fost tineretul cu sufletul lui svăpăiat.

De unde la început poate îmi purtau sâmbetele, că înainte de mine nu mai fusese alt preot, acum îmi erau devotați, fiindcă eu le-am luat apărarea și în fața satului care nu-i suferea și în fața organelor administrative, și ei văzând aceasta veneau la mine și mărturiseau cu lacrimi, că nu și-au putut închipui vreodată că tocmai biserica pe care au necinstit-o și au despusiat-o de toate podoabele sale, lăsând-o doar un schelet la care își era groază să privești, acum această biserică asuprită și strivită, îi apără.

O viață nouă...

Prin râvna și jertfa acestor credincioși din Goian și Iahorluc am putut să refac să înzestrez cu tot ce trebuie și să sfințesc două biserici și o casă parohială. Am pus în ordine două cimitire, iar pe unul l-am împrejmuit cu zid de piatră, am reparat gardurile de zid ale celor două biserici și ale casei parohiale la care le-am făcut și porți. Am înființat un cămin cultural unde le-am povestit istoria neamului nostru și de când sunt ei pe locurile acelea și cum că ei sunt români. Am adus pentru copiii de școală peste 500 abecedare din Chișinău, fără să coste ceva. Intotdeauna am fost la îndemâna credincioșilor, fără nici o obligație din partea lor, decât numai cu ce doreau ei să contribuie pentru osteneală. Pe cât mi-a stat în putință, am ajutat pe cei lipsiți de mijloace materiale sau pe cei bolnavi,

Intotdeauna am fost îndrumătorul atât al școlii cât și al primăriei, care nu făceau aproape nimic fără să mă întrebe. Am format un cor la biserică bine pregătit, iar slujbele dumnezeiești erau înălțătoare. Am adus un dascăl din Basarabia, practicant, însă un bun creștin. În timpul celor 11 luni de conviețuire în mijlocul fiilor mei duhovnicești, sufletul meu și al lor s'au legat strâns laolaltă, pentru totdeauna.

Lacrimile de pocăință ale lui Moș Onaș

N'am putut bănui cât de mare este dragostea lor față de mine, până în ziua în care le-am anunțat plecarea mea dela ei, care le-a produs cea mai mare durere. Pretutindeni numai lacrimi; mă plângeau liniții, mă plângeau copiii.

„În ziua plecării mele (29 Octombrie 1942) dela ei, s'au îngrămădit amândouă comunele la mine și în loc să plec la ora 8 a. m., abia am putut pleca la ora 2 p. m. Mii de ochi vărsau lacrimi și sufe de voci întretăiate de suspine adânci, mă rugau cu săruință să nu-i uit și să vin pe la ei cât mai curând. Printre mulțime se strecoară până la mine Moș Onaș și cu ochii înlacrimați îmi spune: Ateț (părinte) Gherontie, eu nu mă mir că te plângem cu toții, care am tras multe, dar te plâng și bolșevicii cari au stricat „zacon Boje“ (legea lui Dumnezeu). Eu i-am răspuns: „Moș Onaș, dacă spui că mă plâng și bolșevicii“. După ce le-am cerut la toți rugăciunea de deslegare și m'am iertat cu ei, m'au petrecut în sunetul clopotelor, până departe în sat, unde despărțirea a fost nespuse de dureroasă. Mult am plâns și eu în urmă, ca și când aș fi pierdut o mamă, prea bună și scumpă. Cu aceasta mi s'a încheiat lucrul misionar în Transnistria, lăsând două comune bine organizate și disciplinate atât din punct de vedere trupesc cât și sufletesc.

TRIBUNALUL SIBIU, SECȚIA III

Dosar Fsoc. 682/1936

E X T R A S

Prin încheierea No. 118/1943, s'a dispus facerea următoarelor înscrieri în registrul firmelor sociale: „În adunarea generală ordinară din 15 Aprilie 1943, s'au ales membrii, în Consiliul de Administrație al firmei „Meva“ S.A. Cislădia, pe durata de 3 ani dnii: Michael Gromen sen., Michael Gromen jun. și Victor Gromen, — iar în Comitetul de cenzori, pe un an, dnii: Oskar Graaf Julius Sturm și Dr. Arthur Gromen.“

Sibiu, 4 Iunie 1943.

Grefier, Indiscifrabil.

TRIBUNALUL SIBIU, SECȚIA III

Dosar Fsoc. 725 1943

E X T R A S

Prin încheierea No. Fi. 117 din 26 Mai 1943, s'a autorizat firma Taut & Co. s. l. n. c. din Cislădia, să și sporească capitalul social dela 6.000.000 lei la 12.000.000 lei.

Sibiu 4 Iunie 1943.

Grefier, Indiscifrabil.

TRIBUNALUL SIBIU, SECȚIA III

Fsoc. 87/1915

E X T R A S

Prin încheierea No. Fi. 124 din 29 Mai 1943, s'a admis cererea firmei „Phönix“ S.A. din Sibiu și s'a dispus facerea următoarelor înscrieri în registrul firmelor sociale: „În ședința Consiliului de Administrație din 13 Iunie 1941, s'a acordat dreptul de a semna firma, d-oi Hellmut Goritz.“

Sibiu 4 Iunie 1943.

Grefier, Indiscifrabil.

TRIBUNALUL SIBIU SECȚIA III

Dosar Fsoc. 661/1941

E X T R A S

Prin încheierea No. Fi 86/1943, s'a dispus facerea următoarelor înscrieri în registrul firmelor sociale: „În adunarea generală extraordinară din 30 Octombrie 1942, firma S. Zaharias S.A. Sibiu, a modificat art. 2 din statute astfel: „Capitalul social se stabilește la 35.000.000 lei, care se împarte în 70.000 acțiuni nominative de câte 500 lei fiecare. Acțiunile sunt prevăzute cu numere curente și cu cupoane nominative. Se pot emite și titluri de 2, 20, 100 și 1000 acțiuni.“

Sibiu, 4 Iunie 1943.

Grefier, Indiscifrabil.

TRIBUNALUL SIBIU SECȚIA III

Dosar Fsoc. 86/1915

E X T R A S

Prin încheierea No. Fi. 128/1943 s'a admis cererea firmei „Phönix“ S.A. din Sibiu și s'a dispus facerea următoarelor înscrieri în registrul firmelor sociale: „În adunarea generală din 19 Aprilie 1943, s'au ales membrii în Consiliul de Administrație, cu mandat până la 31 Decembrie 1943, dl. Dr. Andreas Weber din Sibiu.“

Sibiu, 4 Iunie 1943.

Grefier, Indiscifrabil.

TRIBUNALUL SIBIU SECȚIA III

Dosar Fsoc. 691/1938

E X T R A S

Prin încheierea Fi. 119 1943, s'a dispus facerea următoarelor mențiuni în registrul firmelor sociale: „În adunarea extraordinară din 19 Decembrie 1942 a firmei „Transilvania“, Ioan Gromen & Fii SA Sibiu, statutele au suferit următoarele modificări: „Art. 2 al. 1: capitalul social se stabilește la 81.000.000 lei, care se împarte în 3100 acțiuni nominative de câte 10.000 lei. Acțiunile sunt indivizibile și sunt prevăzute cu numere curente și cu cupoane nume otate, la care se vor putea emite și titluri de 5, 10, 20 și 40 bucăți. La art. 15 se adaugă alineatul 3 cu următorul cuprins: „Societatea poate autoriza prin o împuternicire specială, semnată conform alineatului 1 și 2 din art. 15 și o singură persoană; fie un administrator al firmei, fie un funcționar al firmei sau un mandat tar (avocat sau reprezentant comercial de a semna singur firma și a reprezenta-o singur“.

Sibiu, 4 Iunie 1943.

Grefier, Indiscifrabil.

TRIBUNALUL SIBIU SECȚIA III

Dosar Fsoc. 709/1941

E X T R A S

Prin încheierea No. Fi. 127/1943, s'a dispus facerea următoarelor înscrieri în registrul firmelor sociale: „În adunarea generală extraordinară din 18 Martie 1943, firma Intreprinderie „Dacia“, Johann Roth SA Sibiu, a modificat astfel statutele: „Art. 1: denumirea societății este: în limba română: „Intreprinderile „Dacia“, în limba germană „Dacia“ Johann Roth A.B. Tuch und Dackfabrik, B umwollspinnerei“. Art. 2 al. 1 „Capitalul social se stabilește la 75.000.000 lei, care se împarte în 1.000 acțiuni nominative de câte 50.000 lei. Acțiunile sunt prevăzute cu numere curente și cu cupoane. Se pot emite și titluri de câte 10, 20 și 50 acțiuni“. Art. 25 al. 2: „Firma va fi semnată de fiecare membru din Consiliul de Administrație, singur, sau de fiecare director sau procurist care are dreptul de a semna firma, deasemenea singur“.

Sibiu, 4 Iunie 1943.

Grefier Indiscifrabil.

Nou deschis Bonbonerie și prăvălie articole alimentare

„DE-MI“

Proprietar Iancu Mujat Sibiu, Str. Faurului No. 21

Servește în permanență cele mai superioare mărfuri cu prețuri convenabile.

Sprrijiniți comerțul românesc!

INFORMAȚIUNI = ULTIMELE ȘTIRI =

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 400.—
Pe o jumătate de an — — — — — „ 200.—
Instituții și autorități — — — — — „ 2000.—
Abonament de sprijin — — — — — „ 5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — — — LEI 10.—

M. SA REGELE MIHAI I, a luat parte în ziua de Vineri 11 Iunie a. c. la serbarea depunerii jurământului recruților batalionului de gardă regală. Serbarea s'a desfășurat pe câmpul de instrucție dela Piatra Arsă din Sinaia. După ce, printr'o scurtă cuvântare a urât nouilor ostași să fie demni de înaintașii lor, M. Sa Regele a decorat pe ofițerii, subofițerii și trupa batalionului de gardă regală, pentru râvna cu care au lucrat la buna instrucție a recruților.

O NOUĂ COLECTĂ pentru ajutorarea ostașului român și a familiei sale se va organiza de către Consiliul de Patronaj în ziua de Duminică 20 Iunie a. c. pe întreg cuprinsul țării. Ca întotdeauna și de data aceasta, apelul se îndreaptă către inimile tuturor bunilor români și cetățeni, chemați să dovedească încă odată virtuțile solidarității românești, atât în bine cât și în rău.

VIZITELE ENGLEZILOR ÎN TURCIA continuă și în jurul lor se țes diferite presupuneri. Mai nou, se află că d. Saracioglu, președintele consiliului de miniștri turc a primit zilele trecute la Ankara (Capitala Turciei) vizita amiralului Cunningham, comandantul de căpetenie al forțelor navale (de pe apă) engleze din Orientul de mijloc.

ÎN FAȚA A 20.000 MUNCITORI ITALIENI, Papa Pius al XII-lea a vorbit despre răul ce-l poate cauza unei națiuni revoluțiile între clasele sociale.

SEFUL SUPREM AL CURȚII MARTIALE din Bulgaria a fost înlăturat din post, printr'un decret lege. Se crede că înlăturarea s'a produs în urma lanțului nesfârșit de omoruri cari s'au produs în ultima vreme în statul vecin dela Sud.

TREI CUTREMURE DE PĂMÂNT au fost simțite în capitală în cursul zilei de 13 Iunie a. c. (întâia zi de Rusali). Cutremurul s'a simțit mai întâiu la ora 7 și 11 dimineața și la orele 8 seara. Dată fiind depărtarea de 9000 metri de locul unde s'a produs cutremurul, la București nu a fost simțit decât prin aparatele speciale ale Observatorului.

CONVOACARE. Membrii „Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu” se convoacă la adunarea generală ordinară ce se va ținea Duminică în 20 Iunie a. c., la ora 3 d. a., în localul Reuniunii din strada Brukenthal Nr. 17, cu următoarea ordine de zi; 1. Deschiderea anunțului. 2. Constatarea membrilor prezenți. 3. Raportul general al comitetului și raportul despre încheierea socotelilor pe anii 1941—1942. 4. Luarea la cunoștință a raportului general, aprobarea socotelilor și darea absoluturului comitetului. 5. Alegerea comitetului. 6. Eventuale propuneri.

Intrucât nu se prezintă membrii în număr suficient după statute la ora 3 d. a., adunarea generală se ține cu ori câți membri prezenți ar fi în aceeași zi și în același local la ora 3 $\frac{1}{2}$ d. a.

Propunerile din afară trebuie trimise comitetului Reuniunii cel puțin cu cinci zile înainte de adunarea generală.

O ȘEZĂTOARE ROMÂNEASCĂ A REFUGIAȚILOR ARDELENI. Ziarul „Ardealul”, din București organizează „O șezătoare literară”, în sala Teatrului Municipal din Sibiu în ziua de 24 Iunie 1943, ora 6 seara, cu următorul Program: Cuvânt de deschidere rostit de dl prof. Ion Costea; Conferința d-lui Ghiță Pop, fost ministru, despre: „România în fața Europei Noi”. Dl Puiu Cucu va cânta doine ardelenesti. Vor citi din poeziile lor închinete Ardealului poezii și scriitorii tineri. Cuvântul de închidere îl va rosti de dl dr. Const. Hagea, directorul ziarului „Ardealul”. Intrarea benevolă.

Mersul războiului

In Rusia

După prăbușirea celui de al patrulea atac puternic de la Cuban, unde trupele noastre și cele Germane în un front de 120 de Km. dincolo de strâmtoarea Cherci, în săptămâna trecută a fost o pauză. În ultima zi bolșevicii au început din nou atacul spre centrul acestui front. Așa cum au mers lucrurile în prima zi a acestui al cincilea atac, credem că și acesta se va prăbuși.

În partea din centrul Rusiei, în jur de Orel, de asemenea a, avut loc un atac care s'a prăbușit în fața trupelor germane.

Mai de seamă, pe frontul rusesc, sunt încercările bolșevicilor de a ataca, cu aviația câmpurile de aterisaj (pe cari se țin și depe cari își iau sborul avioanele) ale aviației germane, încercări cari s'au terminat prin doborârea a celei mai mari părți din avioanele bolșevice cari au plecat la atac fără ca germanii să fi avut vre-o pierdere. Dar, mai însemnat decât aceasta este faptul că 1000 de avioane germane au bombardat, aruncând peste 500 tone (50 vagoane) de bombe asupra fabricii de cară ferecate (tancuri) rusești dela Gorki, (Nijni Novgorod) așezat pe Volga la răsărit de Moscova, pe care sburătorii germani au ras-o dela pământ, ca și atacuri, tot puternice, asupra fabricilor de armament dela Fula și Kaluga.

In Marea Mediterană

Englezii au izbutit, după o îndelungă bombardare din aer, și de pe mare, și numai după ce apărătorii italieni — cam câte un regiment de infanterie — au terminat apa de băut, să ocupe două mici insule italiene (Panteleria și Lampedusa) din Marea Mediterană, situate între Sicilia, Tunisia și Insula Malta (care este stăpânită de mullă vreme de Englezi).

Aceste insule — Panteleria cea mai mare are abia 800 H., adică atât cât este o moșie a unui magnat — sunt mici însă stau în drumul navigației engleze prin strâmtoarea dintre Sicilia și Tunisia astfel că prin această izbândă Englezii au obținut o mare înlesnire pentru navigația lor.

Totuși izbânda aceasta nu poate avea decât o importanță locală fără să aibe vre-o influență asupra sfârșitului războiului.

Corpul Portăreilor Tribunalului Sibiu. Nr. 1908 din 1941.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Sibiu, prin aceasta public, că în baza deciziei Nr. 181 1940 și Nr. G. 11 478-1941 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Nicolae Bratu repr. prin adv. Dr. Liviu Hociotă, pentru încasarea creanței ee 800 lei și acc. se fixează termen de licitație, pe ziua de 22 Iunie 1943, ora 10 a. m.

La domiciliul urmăritului în Sibiu. Str. Lăptărie Nr. 33 b unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: un dulap, un scaun de odihnă un șezlon, o măsuță rotundă și două scaune, în valoare de 5100 lei în caz de nevoie și sub prețul de estimare. Pretențiunea ce este de incasat face lei 800 dob. legale socotite dela 12 Februarie 1941, spesele până acum stabilite cum și cele ce se vor mai stabili.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost sechestrate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. XLI. 1908, § 20.

Sibiu, la 7 Iunie 1943. Portărel ss. ȘINU.

Cinema „APOLLO” Programul de azi

Capo d'Operă Germană TERRA

„Mica Păcătoasă”

Regie: Karl Boese. Muzică: Michnel Jacy după renumitul roman cu același nume de H. M. Kritz, Un admirabil film cu acțiune încordată, Lux și eleganță pentru tineri și bătrâni cu Ruth Hellberg, Victori von Ballasko, René Deltgen, Volker von Collande Rudolf Platte, Ernst Woldow.

Jurnal nou | Reprezentațiile încep: în zilele de lucru 5—7—9 | Dumineca 3—5—7—9

De peste la

Un nou partid politic în Anglia

După o proaspătă știre sosită dela Londra Marea Britanie a luat naștere, zilele trecute, un partid politic. O ciudățenie a acestei noi organizații politice, care s'a botezat „partidul central”, este că membrii ei pot face parte și din alte partide, ceea ce îl deosebește și mai mult de celelalte partide în ființă, „partidul central” și-a impus să nu primească în sânul său comuniști.

ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ AUTONOMĂ A UZINELOR „MĂRȘA”

ANUNȚ

Privitor la admiterea în școala și căminul dinici din Uzinele „Mărșă” Avrig (Jud. Sibiu).

În conformitate cu dispozițiunile regulamete școlii și căminului de ucenici din Uzinele „M. Avrig”, s'a fixat concursul de admitere în școala minul de ucenici din aceste Uzine, pentru anul 1943/44, pe ziua de 5 Iulie a. c.

Condițiunile de admitere la acest concurs următoarele:

Candidatul să fie împlinit vârsta de 14, dar fi trecut de 17 ani, să se bucure de o sănătate perfectă și să aibe absolvența cursului primar complet, (7 clase primare).

Petiționarii se vor adresa Direcțiunei Uz. „Mărșă” Avrig, până în ziua de 28 Iunie și vor cere:

1. Extras de naștere,
2. Extras de botez,
3. Certificat școlar,
4. Certificat de naționalitate,
5. Certificat de origine etnică,
6. Certificat de moralitate,
7. Certificat medical,
8. Adeverință de revaccinare,
9. Declarație că nu este angajat în altă parte,
10. Declarație de consimțământul pentru angajare.

Cei Declarați în baza concursului de admitere în școală, vor beneficia de întreținere gratuită în cămin și hainele necesare, afară de încălzirea și iluminarea căminului.

DIRECȚIUNE

Vindem și cumpărăm

Case cu chirie — Case familiare — Vile
Parcele de clădit — Grădini — Moșii
Agricole mari și mici și alte relații

AGENTURA ALBERT NUTZ, SIBIU

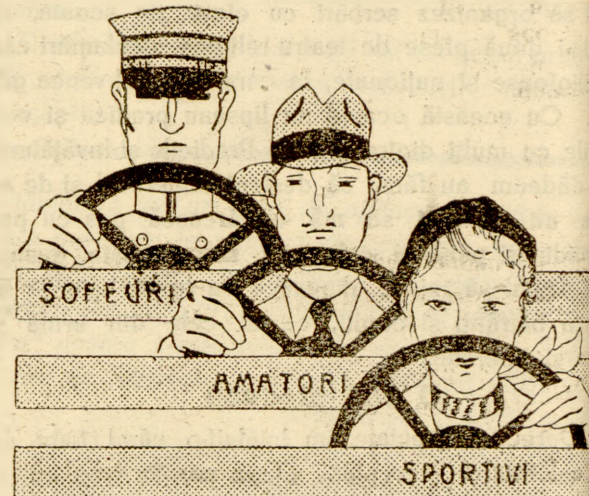
Strada, Avram Iancu No 6 Telefon 5

ȘCOALA DE CONDUCTORI-AUTO (Șofeur)

„M. GRIGORAȘ”

SIBIU, Bulev. Șaguna Nr. 2

Școala autorizată de Min. Apărării Naționale
DIR. SUP. A MOTO-MECANIZĂRII
prin decizia Nr. 1640 din 19 August 1942

primește înscrieri pentru cursul seria VI-a care începe la 1 IULIE anul curent.

Premilitari, funcționarii publici și candidații care nu sunt din Sibiu, beneficiază de reduceri din taxa școlară.

Informațiuni se dau la cancelaria școlii

Tipografia „ASTRA” Sibiu